

GRAND GASCON SAINTONGEOIS

Pochodzenie: Francja.

Data publikacji oryginalnego wzorca: 24.01.1996

Użytkowość: pies gończy używany do wypłaszania zwierzyny podczas polowań; czasami do polowań konnych, polujący na zające, za zwyczaj w sforze, ale też indywidualnie jako pies tropiący.

Klasyfikacja FCI: grupa 6 Psy gończe, posokowce i rasy pokrewne. sekcja 1.1. Duże psy gończe.
Podlega próbom pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

W połowie XIX wieku hrabia Joseph de Carayon-Latour chcąc odtworzyć zanikającą rasę psów z Saintonge, skrzyżował ich ostatnich potomków z psami rasy Blue de Gascogne, należących do barona de Ruble, tworząc w ten sposób Gascon Saintongeois, powodując tym samym zanik psów z Saintonge.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Pies bardzo dobrze zbudowany, sprawiający wrażenie silnego i eleganckiego. Cechy psów francuskich znajdują odbicie w głowie, szacie i ogólnym wrażeniu.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Zachowanie: predysponowany do życia w sforze, posiada świetny węch, jest pomysłowy, obdarzony bardzo donośnym głosem.

Charakter: spokojny, posłuszny, łatwo wykonujący polecenia.

GŁOWA:

Mózgoczaszka:

Czaszka, patrząc od przodu, raczej wąska i wysklepiona; guz potyliczny dobrze zaznaczony.

Stop lekko zaznaczony.

Trzewioczaszka:

Nos czarny, dobrze rozwinięty, nozdrza rozwarte.

Kufa tej samej długości co mózgoczaszka; mocna, lekko wysklepiona.

Wargi górne dość obwisłe, zakrywające dolne; kącik warg lekko widoczny.

Szczęki/uzębienie: zgrzyz nożycowy. Siekacze ułożone są prostopadle do szczęki.

Policzki przylegające.

Oczy owalne, brązowe. Łagodne i ufne w swoim wyrazie.
Uszy delikatne, lekko skrzycone, powinny sięgać do wierzchołka nosa; osadzone poniżej linii oczu i dość daleko do tyłu, uwydatniając kształt czaszki.

SZYJA:

Średniej długości i grubości. Lekko wysklepiona. Bardzo niewielkie podgardle.

TUŁÓW:

Grzbiet bardzo mocny, nie nadmiernie długi.
Lędźwie lekko wysklepione, dość dobrze umięśnione.
Zad dobrej szerokości, raczej poziomy.
Klatka piersiowa szeroka, długa, głęboka, sięgająca do stawu łokciowego.
Przedpiersie dość szerokie. Żebra lekko zaokrąglone i długie.
Boki dość długie i lekko podkasane.

OGON:

Dobrze osadzony; zwężający się ku końcowi, sięgający do stawu skokowego. Elegancko, szablasto noszony.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie silne.

Łopatki dość długie, umięśnione; umiarkowanie kątowne.

Łokcie przylegające.

Przedramię o mocnym kośćcu.

Łapy w kształcie lekko wydłużonego owalu, palce szczupłe i zwarte.

Opuszki i pazury czarne.

Kończyny tylne proporcjonalne, silne.

Uda długie i dobrze umięśnione.

Stawy skokowe mocne, umiarkowanie kątowne; nisko osadzone.

RUCH:

Swobodny i regularny.

SKÓRA:

Elastyczna i niezbyt cienka. Biała z czarnymi łatami. Śluzówki czarne.

SZATA:

Sierść krótka i gęsta.

Umaszczenie: podstawowym kolorem jest biały z czarnymi łatami, czarnymi nakrapianymi. Zwykle dwie czarne łaty znajdują się po obu stronach głowy, przykrywają uszy, otaczają oczy i kończą się na

policzkach. Policzki podpalane; preferowane jasnobrązowe podpalanie. Dwa charakterystyczne podpalania znajdują się powyżej łuków brwiowych, dając wrażenie odbitego spojrzenia. Znajdujemy również ślady podpalania na wewnętrznej powierzchni uszu i nakrapianie wzdłuż kończyn.

Nieliczne płowe włosy mogą pojawiać się na górnych częściach uszu, jednak nie powinny dawać wrażenia trójkolorowej głowy. Czasami zdarza się plama koloru zwiędłego liścia na wyższej partii uda tzw. „sarnie znaczenia”.

WYMIARY:

Wysokość w kłębie: - psy 65 - 72 cm,
- suki 62 - 68 cm.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady i oceniane w zależności od stopnia ich nasilenia.

Głowa: krótka, szeroka czaszka, krótkie uszy, wysoko osadzone, brak podpalanych znaczeń.

Tłóv: brak masy, słaby grzbiet, opadający zad, skrzywiony ogon.

Kończyny: słaby kościec, łopatką zbyt ukośną lub zbyt pionową, płaskie łapy, krowia postawa tylnych kończyn.

Zachowanie: bojaźliwość.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

Brak typowego wyrazu.

Umaszczenie inne niż opisane we wzorcu.

Jasne oczy.

Poważne wady anatomiczne.

Widoczne upośledzenie.

Lękliwość i agresja.

Prognatyzm.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w mosznie.